

Bouw meergezinswoning Lijndraaiersstraat Oostende

Archeologienota Archeologisch Vooronderzoek
Programma van Maatregelen
Bureauonderzoek – 2018K195

Eke
2018

Colofon

Titel: Bouw meergezinswoning Lijndraaiersstraat, Oostende
Archeologienota Archeologisch Vooronderzoek
Programma van maatregelen - 2018K1958

Status: definitief

Datum: 19 december 2018

Auteur: J. Vermeersch

Projectbegeleiding: M. Van de Vijver

Kaartvervaardiging: T. Van Speybroek & J. Vermeersch

Projectcode: 2018K195

Raaproject: OOLI01

Erkend archeoloog: RAAP België (OE/ERK/Archeoloog/2016/00154)

Bewaarplaats documentatie: RAAP België,
Begoniastraat 13
9810 Eke

Bevoegd gezag: agentschap Onroerend Erfgoed

RAAP België BVBA
Begoniastraat 13
9810 Eke
telefoon: 09/311 56 20 - 0498/44 16 99
E-mail: raap@raap.be

© RAAP België bvba, 2018

RAAP België aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen.

1 Gemotiveerd advies

1.1 De volledigheid van het uitgevoerde vooronderzoek

Door middel van het geleverde vooronderzoek zonder ingreep in de bodem aan de hand van een bureaustudie zijn gegevens verzameld inzake de aardkundige eigenschappen, de geschiedenis en archeologie van het gebied. Aan de hand van deze kennis is het echter niet mogelijk een definitieve uitspraak te maken over de aan- of afwezigheid van archeologische sites. Er kan immers niet met zekerheid worden bepaald dat archeologische sporen zullen worden aangetroffen, al is de kans wel bestaand. Met name omtrent de gaafheid en aard van de bodem is onvoldoende informatie voorhanden. Toch wordt het onderzoek als volledig beschouwd gezien er wel een goede afweging gemaakt kan worden wat betreft de potentiële kenniswinst en de kostprijs van verder onderzoek.

1.2 De aan-/afwezigheid van een archeologische site

Uit de bureaustudie blijkt dat ter hoogte van het projectgebied een gestapeld landschap kan voorkomen. Belangrijkste eenheden hierin zijn:

- Het pleistocene niveau waarop restanten uit de prehistorie bewaard kunnen zijn. Dit kan zowel gaan om vuursteenvindplaatsen als bewoningsporen uit het neolithicum en (vroeg) metaaltijden. Dergelijke vindplaatsen zijn vaak geassocieerd met uitgesproken landschappelijke eenheden (bv. zandruggen). Bovendien is hun bewaring sterk afhankelijk van de gaafheid van de oude bodem. Over dit prehistorische landschap of aanwezigheid van prehistorische vindplaatsen in de kustvlakte is er echter weinig informatie voorhanden. Derhalve kunnen geen uitspraken gedaan worden over de mate aan trefkans binnen het projectgebied.
- Het Romeinse schorrenlandschap. Diverse vindplaatsen in de ruimere omgeving tonen aan dat er een trefkans is op vindplaatsen uit de Romeinse periode, mits er sprake is van een pleistocene opduiking of een artificiële ophoging.
- Het middeleeuwse polderlandschap. In deze periode bevond het projectgebied zich steeds buiten de stad, in een ruraal polderlandschap. Er zijn geen aanwijzingen voor bewoning in de directe omgeving, noch voor de aanwezigheid van uitgesproken landschappelijke elementen – zoals een opgevolde geul – die resulteren in een verhoogde trefkans op archeologische sporen in deze periode. De kans op het aantreffen van bewoningsporen wordt als laag ingeschat. Indien sporen uit deze periode aan het licht komen, zullen ze wellicht gelinkt zijn aan landbouwactiviteiten.
- Door de oorlogstroebelen en het intentioneel doorsteken van de kustbarrière in de 16de tot 18de eeuw kwam het gebied meermaals onder invloed van de zee. Dit resulteerde in de afzetting van kleisedimenten. Op de historische kaarten staan in de nabijheid van het projectgebied diverse geulen afgebeeld. Omwille van de beperkte maatvastheid van de kaarten kan niet uitgesloten worden dat deze ook doorheen het projectgebied liepen.
- In de 18de eeuw keerde de rust terug en werd het gebied opnieuw ingepolderd. De historische kaarten tonen een ruraal landschap. Uit deze periode wordt geen bewoning, noch infrastructuurelementen verwacht.
- Vanaf 1803 valt het gebied binnen de zuidwaartse uitbreiding van de stad. Sindsdien is er steeds bewoning zichtbaar op de verschillende historische kaarten.
- Sinds de jaren 1980 is de bebouwing afwezig en is het plangebied in gebruik als autostaanplaats en groenzone, wat ook het huidige gebruik is.

Er kan m.a.w. niet met zekerheid aangetoond worden dat er geen archeologische vindplaats aanwezig is.

1.3 Impactbepaling

Er wordt de realisatie gepland van een meergezinswoning (appartementengebouw) met een hoogte van ca. 40 m. Daarbij wordt ook een ondergrondse parkeergarage met drie niveaus aangelegd tot een diepte van 12 m ten opzichte van de nulpas. De footprint hiervan is ca. 360m². Verder wordt er rondom het gebouw ook een fietsenstalling voorzien en een afdak voor de bestaande autostaanplaatsen. Enkel de verstoring tot op een diepte van 12 m zou eventueel archeologisch relevante niveaus aansnijden.

1.4 Waardering van de archeologische site

Gezien de geplande werkzaamheden die een impact zouden kunnen hebben op archeologische restanten zullen plaatsvinden op slechts een beperkte oppervlakte van 360 m² (wat voor een beperkt ruimtelijk inzicht en context zorgt), en gezien de landschappelijke situatie, zou een eventueel vervolgonderzoek grote kosten met zich meebrengen die niet in verhouding staan met de potentiële kennisvermeerdering.

Het advies luidt bijgevolg ook om geen verdere maatregelen te nemen m.b.t. archeologie.

2 Programma van maatregelen

Gezien er geen verdere maatregelen voorzien worden, is er geen Programma van Maatregelen nodig.

Ondanks dat er geen verdere maatregelen voorzien zijn, wordt er wel gewezen op de meldingsplicht die geldt bij de vondst van een roerend of onroerend goed met archeologische erfgoedwaarde, zoals deze omschreven wordt in Artikel 5.1.4. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Dit geldt voor vondsten gedaan buiten de context van archeologisch vooronderzoek, archeologische opgravingen, of gebruik van een metaaldetector.